

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
WYŻSZA SZKOŁA PRZEDSIEBIOCZASCI I ADMINISTRACJI W LUBLINIE
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БЕРЕЗІВСЬКЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ ОНПУ
ОДЕСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ПРИ
ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АЕРОКОСМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ім.
М.Є. ЖУКОВСЬКОГО «ХАІ»

*Світлій пам'яті нашого друга та колеги
Сергія Харлампійовича Яворського
присвячується*

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ДЕРЖАВНО-ПРАВОВОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ»
21-23 червня 2017 року, м. Одеса

Київ «Каравела» 2017

УДК 342.5 (477)

Збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні питання державно-правового розвитку України» містить тези наукових праць, у яких розглядаються: сучасний стан та перспективи розвитку національної правової системи України, реформи в сфері державного управління України в рамках вивчення міжнародного досвіду та розкриття вітчизняних реалій, трансформаційні процеси в сучасному українському суспільстві, державі та економіці. Окремо увагу приділено характеристиці української політичної системи та пошукам шляхів підвищення ефективності її функціонування. Також розглянуто філософський, історичний та культурологічний аспекти суспільно-політичного розвитку України. Не залишилася останньою й державна інформаційна політика в нашій країні та шляхи її реалізації.

Редакційна колегія:

Марущак В.П. – доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри права і законотворчого процесу Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України;

Білоусов О.С. – доктор політичних наук, професор кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету;

Чістякова І.М. – кандидат філософських наук, доцент, завідувач кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету;

Гегечкорі О.В. – доцент, доцент кафедри соціальних та правових дисциплін Національної академії Національної гвардії України;

Прилуцька А.Є. - канд. філос. наук, проф. ХАІ, завідувач кафедри документознавства та української мови, Національний аерокосмічний університет ім. М.Є. Жуковського «ХАІ»;

Гладка Т.І. - кандидат наук з державного управління, викладач кафедри філософії і суспільних наук, Вищий державний навчальний заклад України «Українська медична стоматологічна академія» (м. Полтава);

Шевченко В.П. – директор Березівського вищого професійного училища ОНПУ, викладач вищої категорії, відмінник освіти України;

Шевченко Г.О. – заступник директора з навчально-методичної роботи та міжнародних зв'язків Березівського вищого професійного училища ОНПУ, викладач вищої категорії;

Кривдіна І.Б. – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету (відповідальний секретар);

Моісеєва Т.М. – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри правознавства Одеського національного політехнічного університету.

Рецензенти:

Пахомова Т.І. – доктор наук з державного управління, професор кафедри права і законотворчого процесу Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України;

Сухотеріна Л.І. – доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри політології Одеського національного політехнічного університету;

Оганісян М.С. – кандидат філософських наук, доцент кафедри державного управління та місцевого самоврядування Одеського регіонального інституту державного управління Національної Академії державного управління при Президентові України.

Актуальні питання державно–правового розвитку України:
Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої світлій пам'яті нашого друга та колеги Сергія Харлампійовича Яворського (21-23 червня 2017 р., м. Одеса). – К.: Каравела, 2017. – 148 с.

ЗМІСТ

Оборський Г.О. Реформування освіти в Україні в контексті реалізації євроінтеграційного напрямку 6

СЕКЦІЯ 1 «НАЦІОНАЛЬНА ПРАВОВА СИСТЕМА УКРАЇНИ: ІСТОРІЯ, СУЧASNIIJ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»

Букач В.М. Правова культура.....	10
Латишева В.В. Аналіз законодавчих новацій щодо регулювання діяльності органів державної виконавчої служби України.....	12
Львова Є.О. До питання про сучасні тенденції та межі реконструкції конституційних принципів.....	15
Чістякова І.М. Інститут поліцейського омбудсмену в Україні.....	17
Шевченко Б.Г. Правова освіченість та сучасна студентська молодь України.....	20

СЕКЦІЯ 2 «РЕФОРМИ В СФЕРІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ УКРАЇНИ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ТА ВІТЧИЗНЯНІ РЕАЛІЇ»

Бачинська К.В. Державна власність в руслі конституційного процесу ...	21
Гладка Т.І. Розвиток галузі охорони здоров'я України в умовах децентралізації влади.....	23
Зембровські Т. Польський досвід регулювання ринку сільськогосподарських земель очима українських науковців.....	27
Марущак В.П. Державне управління – генератор розвитку соціально-економічних процесів.....	31
Оганісян М.С. Подолання корупції в Україні: міф чи реальність?.....	35
Чабанова К.І. Аспекти впровадження реформ в контексті Угоди про асоціацію Україна-ЄС.....	37

СЕКЦІЯ 3 «ДЕРЖАВНА СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА І СОЦІАЛЬНА СФЕРА В УКРАЇНІ: ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА РЕФОРМУВАННЯ»

Бабіна В.О. Значення гуманітарних дисциплін у процесі виховання патріотизму у студентської молоді.....	40
Карагяур В.І. Спілкування як механізм соціальної взаємодії.....	43
Кривдіна І.Б. Роль Організації Об'єднаних Націй у вирішенні проблем внутрішньо переміщених осіб в Україні.....	47
Кутузова Н.Г., Кязымова Г.Х. К вопросу о воспитании патриотизма в условиях вступления Украины в ЕС.....	52

Марахина Е.Л. Феномен «социального безумия» в украинском обществе.....	54
Овчаренко Т.Д. Патріотичне виховання студентів – найважливіший напрямок виховної роботи в сучасних умовах.....	56
Прилуцька А.Є. Університетська наука та її роль у формуванні аксіосфери сучасного українського суспільства.....	59
Татакі Д.Д. До питання про шляхи реформування пенсійної системи України.....	62

СЕКЦІЯ 4 «ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ У СВІТІ, УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ, ДЕРЖАВІ ТА ЕКОНОМІЦІ»

Гегечкорі О.В., Семенов С.С. Екологічна глобалізація та світоглядна культура.....	66
Іващенко А.Г. Проблеми банківського кредитування малих та середніх підприємств України.....	68
Кучерук М.С. Проголошення Незалежності, «Помаранчева» революція, Революція Гідності: ланки одного ланцюга?.....	72
Піча В.М. Україна в просторі сучасного європейського співтовариства.....	75

СЕКЦІЯ 5 «ПОЛІТИЧНА СИСТЕМА УКРАЇНИ ТА ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЇЇ ФУНКЦІОNUВАННЯ»

Грушницька І.Б., Ляшенко Д.О. Розвиток та трансформація партійної системи в Україні.....	77
Пелевин Е.Ю., Мамонтова Э.В. Место и роль историко-архитектурного наследия в формировании концептуальных основ государственной политики памяти.....	80
Шановська О.А. Політико-культурна зумовленість сучасних транзитологічних проблем: вплив інтегруючого чинника на стан політичної системи в Україні.....	83

СЕКЦІЯ 6 «СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНИ: ФІЛОСОФСЬКИЙ, ІСТОРИЧНИЙ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТИ»

Агафонова Е.О. Стереотипи про Україну в сприйняті європейських країн.....	86
Бандус В.О. Діяльність В.О. Добровольського на посаді завідуючого кафедрою «деталі машин» ОПІ (1923-1941 рр.).....	89
Воробйова Г.В. Материнська відзнака	91

Грицюта О.О. Внесок Київського відділення Російського Технічного Товариства у розвиток технічної освіти.....	94
Зазимко Н.С. Отказ от вредных привычек как фактор здорового образа жизни.....	97
Іваніченко Л.М. На шляху до свободи: боротьба Н. Махна проти комуністично-більшовицьких «визволителів».....	100
Корнієнко К.В. Еволюція політичних поглядів Д. Дорошенка.....	105
Моісеєва Т.М. Єврейські богадільні у дожовтневий час (статутні принципи діяльності).....	107
Нестеренко О.П. Історія берестяного промислу в Україні.....	109
Нищевич А.Д. Проблемы экологии городского автомобильного транспорта.....	113
Петелакі В.Ф., Петелакі В.В., Чередніченко Т.М. Плавання як елемент професійно-прикладної фізичної підготовки.....	117
Федорова А.И. Старообрядцы-поповцы г. Одессы в начале XX в.....	119

СЕКЦІЯ 7 «ДЕРЖАВНА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ»

Білоусов О.С. Міжнародне політико-правове співробітництво у подоланні «цифрової нерівності».....	122
Василенко О.П., Нірян О.П. Нормативно-правові аспекти електронного документообігу в Україні.....	126
Гибински Л. Опыт Болгарии в построении электронного управления...128	
Кубко В.П. Організаційне забезпечення комунікативної стратегії туристичної компанії.....	131
Кубко В.П., Компанієць І.І. Застосування консалтинговими службами сучасних методик для пошуку раціональних рішень проблем підприємства.....	134
Мельник О.В. Вплив міфології Радянського Союзу на інформаційну політику України (2014-2017 pp.): за матеріалами Інтернет-ресурсів.....	136
Онуфрієнко Л.В. Документування господарської діяльності підприємства харчової промисловості ТОВ «Групи компаній «Содружество».....	139
Спрінсян В.Г. Понятійний апарат документаційного менеджменту.....	140
Сторчак Д.В. Документаційне забезпечення навчально-методичної діяльності кафедри як структурного підрозділу ВНЗ.....	144
Татакі О.О., Московська Ю.А. Бізнес-план як необхідний аналітичний документ започаткування власної справи.....	145

Петелкакі В.Ф. доцент, зав. кафедри
Пєтєлкакі В.В. ст. викладач
Чередніченко Т.М., інж. I категорії
кафедра фізичного виховання і спорту
Одеський національний політехнічний університет
(Одеса, Україна)

ПЛАВАННЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ ПРОФЕСІЙНО-ПРИКЛАДНОЇ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ

Плавання може використовуватися з метою професійно-прикладної фізичної підготовки (ППФП) студентів навчальних закладів, майбутніх представників різних професій і спеціальностей. Насамперед, плавання застосовується при підготовці майбутніх захисників Вітчизни, працівників Міністерства з надзвичайних ситуацій, морського транспорту тощо. Таке плавання називається прикладне плавання (ПП) – це застосування навичок плавання для виконання у воді оптимальних, результативних дій, пов'язаних із вирішенням певних ситуаційних завдань (порятунку потопаючих, діставанням затонулих предметів, переправою вплав тощо).

ПП припускає не тільки вміння плавати на швидкість і дальність, але й уміння пірнати в довжину й глибину, раціонально пересуватися під водою, рятувати потопаючих, надавати їм першу допомогу, стрибати у воду з великої висоти, переправлятися вплав, плавати в одязі (у воєнному обмундируванні), з вантажем (збросю) у руках, легко орієнтуватися у водному середовищі й знаходити оптимальний вихід з аварійних ситуацій на воді.

Заняття ПП передбачають оволодіння технікою плавання на боку, брасом на спині, пірнання, занурення у воду з поверхні, пересування під водою, плавання в ускладнених умовах, допомогу потопаючим.

При переправах, транспортуванні вантажів і потопаючого, при плаванні в одязі особливо успішно може застосовуватися плавання способом на боці.

У прикладному плаванні широко застосовується брас на спині. Його прикладна цінність полягає в тому, що плавець перебуває в дуже зручному для дихання й відпочинку положенні, а рухи ногами дозволяють створити більші тягові зусилля. Плаваючи цим способом, дуже зручно надавати допомогу втомленому товаришеві або транспортувати потерпілого (пораненого). Дуже зручно користуватися цим способом і для відпочинку під час тривалого плавання. Незручність у застосуванні брасу на спині полягає в тім, що при цьому важко орієнтуватися в просторі, тому що зоровий аналізатор виявляється практично виключеним.

Плавання під водою – важлива прикладна навичка. Воно застосовується при діставанні предметів із дна, а також при порятунку

потопаючих. Головні труднощі при плаванні під водою – це тривалий час затримки дихання. Навіть при середніх фізичних даних після 3-5 тренувань можна навчитися затримувати дихання від 30 до 60 с і пропливати за цей час під водою від 20 до 50 м.

Дуже важливо, з метою запобігання негативних наслідків для організму пірнання й затримки дихання, грамотно виринути з води. Опинившись на поверхні, потрібно видихнути залишки повітря у воду й зробити глибокий вдих. Для швидкої ліквідації кисневого голоду, що утворився під водою, рекомендується знову здійснити гіпервентиляцію легенів, причому краще це зробити, не виходячи з води.

Довжину подоланої під водою дистанції й глибину занурення необхідно обговорювати заздалегідь і збільшувати їх поступово. Орієнтування під водою ускладнене, тому пірнати необхідно тільки з відкритими очима, а в умовах поганої видимості – з витягнутими вперед руками. Перебувати під водою для починаючого плавця більше 30-40 с небезечно для здоров'я. Тому час перебування під водою разом із зануренням і вириданням не може перевищувати ці межі.

Важливим завданням прикладного плавання є оволодіння навичками плавання в ускладнених умовах. Такими умовами можуть бути: холодна вода, течія, хвилі, необхідність плавання в одязі, із предметами (зброєю), з використанням індивідуальних спеціальних засобів, підручних плаваючих предметів і підсобних засобів, при судомах і травмах.

Плавання в холодній воді створює більші труднощі, пов'язані зі швидким охолодженням і переохолодженням організму. Уже при температурі води 24°С час безпечної перебування у воді вимірюється всього 7-9 год. При температурі води 0...10° С час безпечної перебування в ній обмежується 20-40 хв.

Плавання при хвильях пов'язане зі значними труднощами. Хвилі ускладнюють дихання і збивають із напрямку руху. При зустрічній хвилі краще плисти кролем або на боку, при попутній – брасом, при хвилі, що йде зліва, – на лівому боці або брасом. Щоб полегшити дихання, вдих краще виконувати убік від хвилі, що насувається. Орієнтуватися треба в момент знаходження на гребені хвилі, а при відсутності орієнтирів зберігати напрямок руху так, щоб хвиляувесь час була з однієї сторони.

Плавання в одязі обмежує рухи плавця й гальмує просування у воді. Найдоцільніше це робити, використовуючи способи плавання без виносу рук з води. Якщо плавець почав занурюватися під воду, треба, зберігаючи самовладання, виринути і зробити глибокий вдих. Дихання при цьому таке ж, як і при багаторазовому зануренні. Якщо одяг має вільний покрій і виготовлений зі щільної тканини, вона у воді заповнюється повітрям і на деякий час замінює допоміжний плавальний засіб.

Плавання з предметами проводиться залежно від їхньої ваги, плавучості, габаритів і вимог до зберігання. Вага вантажу, з яким можна

плисти, не використовуючи додаткової плавучості, у середньому складає 9 кг. З важкими предметами легше плисти, прикріпивши їх до паска так, щоб вони повністю знаходилися під водою. Якщо важливо не замочити предмет, що транспортується, то його для збереження доцільніше всього тримати в руках, а плисти на спині за допомогою одних ніг.

Освоєння прийомів *порятунку потопаючих або поранених* і надання їм першої допомоги проводиться в парах. Спочатку прийоми вивчаються на суші, потім – у воді (стоячи на дні на мілині), а потім – на глибокому місці. Закінчується оволодіння прийомами ситуаційної гри, у якій моделюється й програється ситуація допомоги потопаючому у воді й на суші.

Література:

1. Профессиональная и военно-прикладная физическая подготовка на основе экстремальных видов спорта: Моногр., г. Екатеринбург, Гуманит. ун-т, 2013 г. – 392 с.
2. Раевский Р.Т., С.М. Канишевский. Профессионально-прикладная физическая подготовка студентов высших учебных заведений: учеб.-справ. пособие. – О.: Наука и техника, 2010. – 380 с.
3. Раевский Р.Т., Петелаки В.Ф. Плавание: Учеб. пособие для студентов нефизкультурных вузов. – Одесса: Наука и техника, 2005. – 326 с.

Федорова А.И.

к. и. н., доцент, кафедра истории и этнографии Украины,
Одесский национальный политехнический университет
(Одесса, Украина)

СТАРООБРЯДЦЫ-ПОПОВЦЫ Г. ОДЕССЫ В НАЧАЛЕ ХХ В.

В современной исторической науке особое внимание уделяется микроистории. В этом плане представляется интересным освещение деятельности отдельных старообрядческих общин, их священников. В старообрядческой историографии эта проблема находится в процессе разработки, а некоторые отображенные аспекты требуют уточнений. Такая ситуация сложилась и со старообрядцами-поповцами г. Одессы.

Так, А. Пригарин указывает: «*В конце XIX века у одесских староверов, приемлющих священство «Белокриницкого рукоположения», появился свой священник — о. Петр (Матасов)... На место о. Петра заступил в 1905 году о. Стефан (Кравцов), окормлявший общину до 1920 года*» [2]. Эта же информация подается и на сайте «Старообрядчество Украины» в разделе «Общины Украины» [1]. Документы фонда Канцелярии архиепископа Московского и всея Руси Российского государственного архива древних актов [3; 4; 5] дают возможность